

Prawda o Nawróceniu

Truth about Repentance

STWORZENIE:

Bóg był zawsze i zawsze będzie. Niebo i ziemia i całe ich piękno i chwata są dziełem Boga. „Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.” (I Mojż 1:1)

Bóg również stworzył ryby w morzu, ptactwo w powietrzu, i wszystkie zwierzęta na ziemi. (I Mojż 1:20-25) Na końcu Bóg stworzył człowieka i dał mu panowanie nad całą ziemią i nad wszystkimi zwierzętami na ziemi. (I Mojż 1:27)

Bóg nazwał pierwszego człowieka — Adam. Adam był na początku bezgrzeszny i posiadał bezpośrednią więź duchową z Bogiem. Bóg stworzył także piękny ogród, pełen chwały i dobra, zwany Eden, i dał go Adamowi, aby go uprawiał. Był to ogród, w którym Bóg i Adam mogli spacerować, rozmawiać i wspólnie spędzać czas. „J wziął Pan Bóg człowieka i osadził go w ogrodzie Eden, aby go uprawiał i strzegł. I dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść. Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz.” (I Mojż 2:15-17)

Bóg miłował Adama i jego żonę Ewę i chciał aby oni również miłowali i wielbili Go. Jednak Bóg nie zmusił ich do miłości i posłuszeństwa, bowiem stworzył człowieka dając mu wolną wolę. Człowiek otrzymał od Boga wiele rzeczy, z których mógł korzystać i cieszyć się. Otrzymał on także jeden rozkaz; Bóg zabronił Adamowi jeść owoce z drzewa poznania dobra i zła. W ten sposób Bóg chciał poddać próbie ludzką miłość i posłuszeństwo.

SZATAN:

Szatan jest istotą złą, sprzeciwiającą się Bogu. Był on kiedyś aniołem o wyjątkowej urodzie i mocy i Bóg wywyższył go do ważnej rangi. Szatan, zwany również Lucyferem, stał się bardzo dumny w swoim sercu z tego powodu i uniósł

się, chcąc być równym Bogu. Zorganizował on bunt aniołów przeciwko Bogu, jednak Bóg pokonał buntowników i strącił ich z nieba. Bóg przygotował piekło, miejsce wiecznego ognia i cierpienia, dla ich ostatecznego potępienia. (Iz 14:12-15) Obecnie Bóg dozwala szatanowi, aby kusił człowieka do grzechu.

UPADEK CZŁOWIEKA: Szatan wykorzystał swoją pierwszą okazję nakłonienia człowieka do nieposłuszeństwa Bogu w ogrodzie Eden. Będąc istotą bardzo subtelną, ukazał się kobiecie, Ewie, i okłamał ją. Powiedział jej, że na pewno by nie umarła, gdyby zjadła owoc z zakazanego drzewa. (I Mojż 3:4) „Lecz Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło.” (I Mojż 3:5) Ewa zaczęła przyglądać się owocom, i gdy ....zobaczyła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, i że były miłe dla oczu, i godne pożądania dla zdobycia mądrości, zerwała z niego owoc i jadła. Dała też mężowi swemu, który był z nią, i on też jadł.” (I Mojż 3:6) Człowiek nie usłuchał Boga. Stworzony bez skazy, popadł w grzech.

NASTĘPSTWO GRZECHU:

Głębokie były konsekwencje nieposłuszeństwa pierwszych ludzi: Bóg wymierzył im surową karę. Powiedział on kobiecie, że w bólu i cierpieniu będzie rodziła dzieci. Wygnał Adama i Ewę z pięknego ogrodu Eden. Powiedział Adamowi, że w trudzie i mozołach będzie zdobywał żywność przez wszystkie dni swojego życia. Przeklął ziemię, skutkiem czego uprawianie jej wymagało wielkiego wysiłku. Człowiek nie mógł już więcej spożywać owoców z drzewa życia, które rosło w ogrodzie Eden i dlatego, zgodnie z obietnicą Boga, musiał on umrzeć. (I Mojż 3:14-19)

Największym następstwem upadku człowieka była zmiana ludzkiej natury. Adam i Ewa zgrzeszyli i zostali oddzieleni od Boga. Odniosło się to nie tylko do Adama i Ewy, ale również do wszystkich ich potomków. „Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli.” (Rzym 5:12) „Oto urodziłem się w przewinieniu i w grzechu poczęła mnie matka moja.” (Ps 51:7) „Gdyż wszyscy

zgrzeszyli i brak im chwały Bożej." (Rzym 3:23) „Nie ma ani jednego sprawiedliwego." (Rzym 3:10)

Wszyscy ludzie pochodzą od Adama, dlatego też od niego odziedziczyliśmy grzeszną naturę, z jej złymi tendencjami. „Kto popełnia grzech, z diabła jest." (I Jan 3:8) Dlatego tak długo, jak pozostajemy w stanie grzechu, nasze przeznaczenie jest takie same jak szatana. Każdy człowiek umierający w grzechu pójdzie do piekła i będzie tam przeżywać wieczne męki w jeziorze płonącym ogniem i siarką. (Obj 20:14, 21:8)

MOŻLIWOŚĆ NAWRÓCENIA:

Dzięki Bożej łasce nie musimy umierać w stanie grzechu, ponieważ Bóg dał szansę otrzymania odkupienia każdemu człowiekowi. Inne następstwo upadku człowieka w ogrodzie Eden zajaśniało światłem nadziei na drodze człowieka. „I ustanowię nieprzyjaźń między tobą (wężem) a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę". (I Mojż 3:15) Innymi słowy, Bóg mówiąc do szatana, prorokował o Tym, który narodzi się z kobiety, i który zdepcze mu głowę; zwycięży On całkowicie i zniszczy dzieło szatana. Przeznaczeniem szatana jest porażka, przeznaczeniem potomstwa kobiety jest zwycięstwo.

Tym, o którym mówił Bóg w I Księdze Mojżeszowej (3:15) jest JEZUS CHRYSZTUS; jedyny potomek kobiety, który nie odziedziczył grzesznej natury Adama, gdyż Jego Ojcem nie był człowiek. Jego matka, dziewica imieniem Maria, poczęła Go z Ducha Świętego. (Mat 1:18) Anioł nakazał Józefowi, aby nazwał Go imieniem JEZUS — „bowiem zbawi On swój lud od jego grzechu." (Mat 1:21) Jezus był tym obiecany potomkiem kobiety. Jego cudowe narodziny ostrzegły szatana o nadchodzących wydarzeniach.

„Jezusowi zaś przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi." (Łuk 2:52) W wieku trzydziestu lat Jezus rozpoczął swoją misję, podczas której dokonał wielu cudów. Sprawił, że kulawi zaczęli chodzić, ślepi odzyskali wzrok, głusi słuch, a nawet zmarli ożywali na Jego rozkaz. Jego życie było i jest przykładem dla nas. Był zawsze prawdomówny, wykonywał wolę Bożą, a co najważniejsze, Jezus nigdy nie

zgrzeszył.

Kiedy Jezus był w pełni swojej posługi, żydowscy przywódcy religijni postanowili ukrzyżować Go na Kalwarii. Rzymscy żołnierze bili i chłostali Go bezlitośnie. Na głowę włożyli Mu koronę z cierni. Krew i woda wypłynęła z Jego boku, kiedy przebili Go włócznią. Wszystko to uczynili człowiekowi, który nigdy nie zrobił nic złego; jedynemu bezgrzeszemu człowiekowi, jaki kiedykolwiek żył na ziemi. Jezus zmarł najbardziej nieludzką śmiercią jaką można sobie wyobrazić. I nawet przed śmiercią powiedział: „Ojcze, wybacz im, bo nie wiedzą co czynią.” (Łuk 23:43) Zaprawdę, był prawdziwym Bogiem objawionym w ludzkim ciele. (I Tym 3:16) Udowodnił to, gdy po trzech dniach po swojej śmierci powstał z martwych.

Tylko dzięki śmierci i zmartwychwstaniu tego niewinnego możemy być uwolnieni od naszych grzechów i ich następstw. Mamy teraz wybór: żyć w niewoli grzechu, lub dla Chrystusa. Jest to możliwe dlatego, że grzech i śmierć nie mają mocy nad Synem Bożym. (I Kor 15:20-23)

Okrutna śmierć Jezusa była śmiercią zastępczą za nas. Zapłatą za grzech jest śmierć. Bóg powiedział Adamowi i Ewie, że umrą, jeśli zjedzą owoc z zakazanego drzewa. Śmierć jest nadal karą za grzech. Jednakże przyjmując najwyższą ofiarę Jezusa na krzyżu za nasze przewinienia, możemy uzyskać odpuszczenie grzechów. „...Bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia.” (Hebr 9:22) Przelanie krwi symbolizuje śmierć, która jest zapłatą za grzech. (Rzym 6:23) Nasza krew nie musi być przelana i nie musimy umierać, ponieważ nieskalana krew Jezusa i Jego śmierć jest wystarczającą ofiarą za wszystkie nasze grzechy. "On Tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w Nim stali się sprawiedliwością Bożą." (II Kor 5:21) Jezus, będąc bez grzechu, był doskonałą ofiarą za grzech i nie ma już potrzeby innej ofiary. (Heb 10:12-14)

Jeśli człowiek odwróci się od grzechów, będą mu one przebaczone i mogą być obmyte krwią Jezusa Chrystusa. W krwi Jezusa znajdziemy odkupienie za grzechy. (Efez 1:7, Kol 1:14) Dlatego właśnie Jezus Chrystus, Bóg objawiony w ciele, przyszedł na ten świat, aby umrzeć na okrutnym krzyżu Kalwarii. Bóg przeznaczył Go, przed stworzeniem świata, na doskonałą, bezgrzeszną ofiarę za

nasze winy. (I Piotr 1:18-21) Wszechmocny i wszytkowiedzący Bóg wiedział, że człowiek popadnie w grzech. Ale miał On także plan odkupienia człowieka z grzechu poprzez Jezusa Chrystusa, który wypełnił ten plan. Jedyną rzeczą, którą człowiek musi teraz uczynić, jest przyjęcie przez wiarę tego, czego Chrystus dokonał na krzyżu Kalwarii.

WSZYSCY LUDZIE MUSZA SIĘ NAWRÓCIĆ:

„Bóg wprawdzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak wzywa wszędzie wszystkich ludzi, aby się nawrócili.” (Dz Ap 17:30) Do tej pory odpowiedzieliśmy na trzy pytania: (1) dlaczego ludzie rodzą się z grzeszną naturą (konsekwencja upadku Adama); (2) dlaczego przeznaczeniem człowieka, nie uwolnionego od zapłaty za grzech, będzie śmierć i wieczne potępienie w piekle; (3) dlaczego śmierć Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, umożliwiła każdemu z nas uwolnienie od grzechu. Musimy teraz odpowiedzieć sobie na jeszcze jedno, istotne pytanie: „W jaki sposób ja mogę przyjąć to, czego Jezus Chrystus dokonał na krzyżu?”

Każdy człowiek, chcąc uniknąć wiecznego potępienia, musi odwrócić się od swych grzesznych dróg, i nawrócić do Jezusa. To dokonuje się tylko wtedy, gdy Bóg pociągnie go do Jezusa, gdyż żaden człowiek nie może przyjść do Jezusa, jeśli nie jest przyciągany przez Boga. (Jan 6:44) Każdy człowiek ma w swoim życiu przedział czasu, w którym w jakiś sposób przyciągany jest przez Boga. Bóg nie chce, aby ktokolwiek się zgubił, lecz chce wszystkich doprowadzić do nawrócenia. (II Piotr 3:9, Jan 3:16) Każdy człowiek sam decyduje, czy poddać się pociągającej dobroci Boga i znaleźć zbawienie, czy też odrzucić ją i pozostać w grzechu. Odrzucenie dobroci Boga jest niebezpieczne, ponieważ nigdy nie wiemy, czy będziemy mieli jeszcze jedną szansę nawrócenia. Poddanie się dobroci Bożej jest kluczem do wiecznego życia.

Każdy człowiek przychodząc do Jezusa, musi przyjść z wiarą. „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu; kto bowiem przystępuje do Boga, musi uwierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go szukają.” (Hebr

11:6) Ta podstawowa wiara dana jest każdemu człowiekowi. Słowo Boże mówi nam: ....stosownie do wiary, jakiej Bóg każdemu udzielił." (Rzym 12:3) Każdy człowiek może wyrazić swoją wiarę i nawrócić się od grzechu, w miarę pociągania go przez Boga.

Nawrócenie jest warunkiem otrzymania daru życia wiecznego. Wezwanie do nawrócenia powtarza się wielokrotnie na stronach Biblii. Jonasz modlił się o nawrócenie ludzi w Niniwie i ich skrucha powstrzymała wyrok Boży. (Jon 3:10) Bóg wysłał Jana Chrzciciela, zwiastuna Jezusa Chrystusa, aby nauczał: „Nawróćcie się, albowiem przybliżyło się Królestwo Niebios." (Mat 3:2) Jezus przyszedł, aby wezwać wszystkich grzeszników do nawrócenia. (Mat 9:13) Ostrzegał on Żydów: ....jeżeli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie poginiecie," (Łuk 13:3) Jezus ogłosił swoim uczniom: „I że, poczynawszy od Jerozolimy, w imię jego ma być głoszone wszystkim narodom, nawrócenie i odpuszczenie grzechów." (Łuk 24:47)

Ucniowie Jezusa poszli w świat głosząc nawrócenie. „A Piotr (rzekł) do nich: Nawróćcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego." (Dz Ap 2:38) Paweł mówił do Ateńczyków: „Bóg wprawdzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak wzywa wszędzie wszystkich ludzi, aby się nawrócili." (Dz Ap 17:30) Zalecenie jest słuszne, odpowiedzialność pewna; aby uzyskać zbawienie, człowiek musi się nawrócić, bo inaczej zginie.

CO TO JEST NAWRÓCENIE?

Nawrócenie jest darem Boga danym nam przez Jego dobroć. (Rzym 2:4) Każdy człowiek decyduje w swym sercu, czy odwrócić się od grzechu, czy też nie.

Uświadomiwszy sobie, że jest grzesznikiem oddzielonym od Boga, człowiek odczuwa wyrzuty sumienia. „Albowiem smutek, który jest według Boga, sprawia nawrócenie ku zbawieniu...". (II Kor 7:10) Wyznaje wtedy swój

grzech Bogu i prosi Go o wybaczenie. Postanawia również, że z pomocą Boga przestanie grzeszyć. Stara się on wypełniać przykazania Boże i żyć w zgodzie ze Słowem Boga.

Dawid, król izraelski, człowiek miły Bogu, wiedział czym było nawrócenie. Napisał bowiem: „Wyznaję winę moją. Niepokoję się z powodu grzechu swego.” (Ps 38:19) „...Sercem skruszonym i zgnębionym nie wzgardzisz, Boże.” (Ps 51:19)

Jezus docenił celnika, który bił się w piersi i wołał: „Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu.” (Łuk 18:13) Został on usprawiedliwiony, gdyż nawrócił się do Boga. Nawrócenie jest prawdziwą zmianą: od grzechu — do Boga.

PRAWDZIWE NAWRÓCENIE JEST:

- 1) dostrzeżeniem, dzięki przekonywującej mocy Boga, że jesteśmy grzesznikami
- 2) zadecydowaniem we własnym sercu, że już dłużej nie chcemy grzeszyć
- 3) wyznaniem swego grzechu Bogu i prośbą o łaskawe przebaczenie śmiercią dla grzesznego stylu życia, przez odwrócenie się od grzechu, z zamiarem prowadzenia życia dla Boga, i odrzuceniem na zawsze wszelkich prób powrotu do starych, grzesznych dróg. „Przenigdy! Jakże my, którzy grzechowi umarliśmy, jeszcze w nim żyć mamy?” (Rzym 6:2)

REZULTATY NAWRÓCENIA:

„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.” (I Jan 1:9) Bóg, będąc Bogiem miłości, objawił się w ciele w postaci Syna, aby umrzeć na krzyżu, dając nam szansę nawrócenia. Jezus pragnie, aby każdy człowiek nawrócił się, i chce wybaczyć mu jego grzech. „Powiadam wam: większa będzie radość w niebie z

jednego grzesznika, który się nawróci niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia." (Łuk 15:7)

Prawdziwe nawrócenie przynosi Bożą Łaskę i przebaczenie.

Nawrócenie jest także warunkiem chrztu w imię Pana Jezusa na odpuszczenie grzechów (Dz Ap 2:38), i każdy nawrócony jest do tego zobowiązany. Jest to nakazem Boga (Dz Ap 10:33, 48), i jeśli człowiek prawdziwie nawrócił się do Boga, zdecydował się słuchać jego nakazów (włącznie z chrztem w imię Jezusa na odpuszczenie grzechów), otrzymuje obietnicę daru Ducha Świętego, która jest obietnicą wiecznego życia.

Nawrócenie jest przywilejem dostępnym wszystkim ludziom, którzy tego pragną i dziś jest dzień, aby z niego skorzystać. „Oto teraz czas łaski, oto teraz dzień zbawienia." (II Kor 6:2)